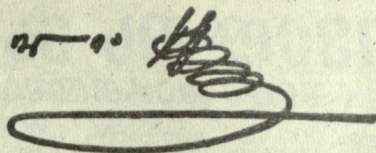

ივერია

№ 24, 1990 წლის I ივლისი

„მარად და ვეკლავ, საქართველო, მე ვარ შენთან, მე ვარ შენი თანამოქალაქი უკვლავ სული“

გაზეთი "ივერია" დააარსა ილია ჭავჭავაძემ. აღდგინა ზურაბ ჭავჭავაძემ. გაზეთის პირველი ნომერი გამოვიდა 1989 წლის 20 თებერვალს.

წინამდებარე ნომერში გთავაზობთ:

- სტუდენტთა ამასწინანდელი შიმშილობისა და უზენაესი საბჭოს რიგგარეშე სესიის შესახებ, რომელიც მიზნად ისახავდა პოლიტიკური ფარსის გათამაშებას, ლაპარაკია სარედაქციო წერილში „უკან დაწეული დრო“.
- ერთაშორის ურთიერთობის საკითხს საჭიროა მივუდგეთ უაღრესი პასუხისმგებლობით, პრინციპულად, სამართლიანად... ამ თვალსაზრისით გასული წლის ბოლოსა და მიმდინარე წლის დასაწყისში შიდა ქართლში მაინცდამაინც ვერ გამოიჩინა თავი ზოგიერთმა პოლიტიკურმა ორგანიზაციამ. ამის შესახებ „საქართველოს მხედრონი“ მემორანდუმს წაიკითხავთ მე-2-3 გვ-ზე.
- რა მოხდა ა.წ. 18 ივნისს საქართველოს პროფსაბჭოს შენობასთან, მერაბ კოსტავას ფონდის საქმიანობის განხილვისას?.. ამის შესახებ წაიკითხავთ მე-4 გვერდზე.
- ჩვენი გაზეთის ბოლო ორმა ნომერმა მისი პოპულარობა დიდად გაზარდა, მაგრამ ზოგიერთი ადამიანი მანდილოსნის სატელეფონო თავდასხმებიც გამოიწვია... ამის შესახებ იხ. წერილი „სიმართლე მწარე წამალია“. გვ.4.

- წელიწადზე მეტია გრძელდება უსაშველო კონფლიქტი მწერალთა კავშირის სამდივნოსა და მთარგმნელობით კოლეგიას შორის... ამის შესახებ იხ. წერილი „ასეც ხდება“. გვ. 4.
- ზურაბ ჭავჭავაძის არქივიდან ვაქცევნებთ მის ღია წერილს ანდრეი სახაროვისადმი. წერილი ეძღვნება საქართველოს ეთნიკურ პრობლემებს... იხ. გვ.5-6.
- ა.წ. I ივნისს ყვარლის რაიონის სოფ.ახალსოფელში შედგინდა კავშირის მიერ ჩატარებული მიტინგმა უაღრესად გაამწვავა ეთნიკური კრიზისი ქართველებსა და ლეკებს შორის... ამის შესახებ იხ. საკოორდინაციო ცენტრის განცხადება (რომელიც არ დაბეჭდა გაზეთი „ახალგაზრდა ივერიელი“). ამგვარი საკითხს ეძღვნება ილია ჭავჭავაძის საზოგადოების ყვარლის განყოფილების განცხადება. გვ.7-8.

წაიკითხავთ აგრეთვე სხვა საინტერესო მასალებს.

შენ წინაშეა დგომი

როგორ განვითარდა მოვლენები საქართველოში ა.წ. 26 მაისს ვაკის სტადიონზე დადებული სპექტაკლის შემდეგ? ფაქტია, რომ ამ ხანებში მნიშვნელოვნად შენედა „ლიბერტიზმი“ ანუ თურქ-ოსმალ-მესხთა „მრავალღიანი ლიონიანი ლაშქრის“ შემოჭრის შიშით გაღვივებული ფსიქოზი. როგორც გახსოვთ უკვე დასახელებული იყო მათ მიერ თბილისის ოკუპაციის დღე-3 ივნისი. განა მაშინ არ დაეწყო ისედაც ნერვულად დაწყებული ხალხს კოლექტიური პალუცინაციები? - მრავალმა მიტინგებზე შეაგონებულმა ხომ ჩაღმიანი თურქ-ოსმალები საკუთარ მოწყობელ ბინებში შემოჭრის და ნახევრადკარგილ მაცვივრებთან ჩასაფრებულებიც კი წარმოიღვინა. ვინ მოსახოვდა პასუხი ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის „პატრიარქს“ ასეთი პატრიარქალური დებინგორმაციისთვის? - ცხადია, არავინ! რამდენი ეთნოკრიზისების დილსტატები მხოლოდ ასეთ მღვრიე წყალში გრძნობენ თავს ღაღად, მაისის ბოლოს წინა პლანზე სრულიად სხვა საკითხებმა გადმოინაცვლეს.

როგორც ცნობილია, საკოორდინაციო ცენტრმა დაიწყო გააშვილა ე.წ. „მრავალმაგილის კონცეფცია“, რომელიც ასე შეხმატბილებული იყო ოფიციალური ხელისუფლების ზრახვებთან, ეს ერთიანობა ივნისის პირველ ნახევარში კიდევ უფრო ნათლად გამოიკვეთა. სხვათა შორის, ქართველობა პოლიტიკური ცხოვრების დიდი ტრადიციების გამო, ადრე, თუ გვიან, მაინც შეუცდომლად არჩევს ხოლმე სიმარადეს-სიცრუისაგან. ეს, რა თქმა უნდა, შესანიშნავად იციან ჯერ კიდევ ფანტასტიკური შესაძლებლობების მქონე სპეცსამსახურებმა და ამიტომ მუდამ ცდილობენ, რომ მაქსიმალურად დაამსგავსონ სიყალბე-სინამდვილეს. ამ საქმეში მათი საყრდენია ანობა-ღიური სოციალური გარემო, რაც ფსიქოზებისა და ეთნოკრიზისების გაჩაღების საშუალებას იძლევა.

26 მაისს გაგრასა და ცხინვალში არაქართველი ნაპირდება წინ აღუდგა ქართული სახელმწიფოებრიობის აღდგენის ზეიმის, ინსპირირებულ იქნა მოსალოდნელი ეთნოკონფლიქტები, ასეთი უსამართლო გამოსვლები რომ მუდამ ქართული ეროვნული ტა-

ლის აზვირებდას იწვევს, ესეც შესანიშნავად იციან მისმა მომწყობებმა. მართლაც, აღნიშნული ინციდენტები თითქოს ნიშანი გახდა 31 მაისს თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში ხული ახალგაზრდის ძიერ გამოცხადებული უკვალ შიმშილობისა.

სტუდენტთა მოთხოვნებს თავიდანვე აკლდა სიმკვეთრე და გარეშეთა ჩარევის შედეგად ხშირად იცვლებოდა იგი, რაც უამრავ გაუბებრობას ბადებდა. განა შეიძლებოდა დაგვეშვა ახალგაზრდობის სიკვდილი გაურკვეველობისათვის? სწორედ ამან შეაშფოთა საკოორდინაციო ცენტრში შემავალი პოლიტიკური პარტიები და ორგანიზაციები. ეცვი ჩნდებოდა, რომ ახალგაზრდები რაღაც ახალი პოლიტიკური ავანტურის მსხვერპლნი ხდებოდნენ. წინასწარ შემუშავებული გეგმის მთელი ცბიერება იმაში მდგომარეობდა, რომ იგი ქართველი კაცის ბუნებრივ სიკეთეზე და თავისუფლებისაკენ მის ღრუბაზე იყო აგებული - განა მოშიშმილე სტუდენტები, ჩვენი შვილები, ქართველი ერის წინაშე მდგარი უმწვავესი პრობლემების მოგვარებას არ სწირავდნენ თავს? როდესაც „მრავალი მაგილის“ ბინადარნი ერთობ ანლოს აღმოჩნდნენ მოშიშმილეთა აქციასთან და უნივერსიტეტის მიდამოებში სირბილს მოუხშირეს, მაშინ ჩვენთვის ბევრი რამ კიდევ უფრო გაცხადდა. მოსალოდნელი გართულების თავიდან ასაცილებლად საკოორდინაციო ცენტრი მუდმივ დიალოგებს მართავდა - მოშიშმილეებთან, თუ კოლექტივთან, სხვა ორგანიზაციებთან. მასობრივი ფორმაციის საშუალებებით ჩვენი გამოსვლები იქითკენ წარგმართდა, რომ ხელისუფალთა რეალური ჩანაფიქრი გამოგვეშვარავებინა. მართალია ზოგიერთმა ჩვენმა თანამემამულემ ყოველივე ეს მაშინ გულგრილობაში ჩამოგვარდა, მაგრამ სიმარადისათვის ყველაფრის ატანა შეიძლება.

ივნისის პირველ რიცხვებში ხელისუფალთა უმთავრესი მიზანი თითქოს მიღწეული იყო, შიმშილობა საზოგადოებრივი ყურადღების ცენტრში მოექცა. ბოლშევიკური მასობრივი ინფორმაციის საშუალებები ფართო რეკლამას (დასასრული მე-8 გვერდზე)

4 ივლისი ამერიკის შეერთებული შტატების დამოუკიდებლობის დღეა!

„ჩვენ თავისთავად ცხად გეშმარიტებად მიგვაჩნია, რომ ყოველი ადამიანი თანასწორია და შემოქმედისაგან მინიჭებული აქვს თანდაყოლილი და წელსეუვალი უფლებები, რომელთა შორისაა უცოცხლე, თავისუფლება და ბედნიერებისაკენ სწრაფვა.“

ამერიკის დამოუკიდებლობის დეკლარაცია

ტრასაზე. მხოლოდ ერთდგამი ყოფიანობდნენ - ეწინააღმდეგებოდნენ მილიციონერების შურისძიებისას.

მოსახლეობას დაუტოვებდნენ იარაღი, რაც რამ შეგვეძლო, თანაც ვავაფრთხილებ: "პირველად სავეტრო მღვდლთაგან...

შინ გადებოდათ ახალციხეელა ჯგუფი და ყვარაღება ჯგუფების დიდი ნაწილი. ვინც კი ღარჩა, მათ ევალებოდათ მხოლოდ...

არაფერი ღელა-ნაბადი. ახლა ერთი რამა რჩებოდა მოსაგარბებელი - დაგვეშალა მეგრების ე.წ. "შტაბი".

შტაბის კარბთან მისვლამდე კიდევ ერთ პიკეტად აღაყადის კარბან საყარაულო. დიდი სკოლის შენობაში აქედ-იქით...

გვიდობდა ყურს, რაზეც მსჯელობდა. ისებინა და ქარბებების კონფლიქტზე. საღ ხდება ეს კონფლიქტები?

ამასობაში მოდიან: ზვიად გამსახურდია, ნოდარ ნათაძე, ავთო რეხვიანი, ერეკლე სალდუანი, დათო გაღრანი და სხვა.

ვ. აღამია და ზ. გამსახურდია ერთ პოზიციაზე არიან: პიკეტები არ უნდა მოხსნას, ცხინვალს სასურსათო ბლუკა უნდა მოეწყოს...

მთელი ერთი დღის განმავლობაში ყოველ თხ-ბუთ დღემ მხედრობის რამდენიმე ეკიპირებული წარმომადგენელი...

ვიღრე ეს "წუნწაობა" მიმდინარეობდა, ჩვენ მხოლოდ მეთავაჯურის როლი დავცმაყოფილებო. მაგრამ მოხდა ის, რაც ასეთ უპასუხისმგებლო ვითარებაში გარდაუვალია...

ბის გრძობებზე თამაში. მოვლენების განვითარებაში ჩაურევლობა უკვე აღარ შეიძლება და და ჩვენ ცვლავ მივაშურებ ცხინვალს, თამარაშენს, ზემო და ქვემო არაბებს, ქუთაისს, კეხებს, ქემეფს, ხეობს, ფრისს, ერედეს.

ამ სოფლებში ჩვენ დაგვხვდა "წმინდა ილია მარადის საზოგადოებისა" და "სახალხო ფრონტის" სახელით მოქმედი რამდენიმე ჯგუფი...

მხედრობა უმად აკრძალა პიკეტებში ცხინვალედან ქემეფამდე, მოძრავი პატრულირებით და ჩასაფრებულ განლაგებით აიღო კონტროლი.

აძრე ერთი სოფლის ავტოსადგომი არ შეიძლება მთელი საქართველოს ბელი გადაწვიკეთ. თუ იმასაც არ მივიღებთ მხედვლობაში, რომ სურსათის ბლუკა გენოციდის ფრომაა...

ამიტომ სოფლებში ჩავატარეთ შეტევები და ვებოცეთ ხაზს, აერჩიით სოფლის რამდენიმე თავაკვი და მთელი ღიახვის ხეობის, შიდა ქარბლის სახელით გადაწვიკითათ...

გორის რაიონის ე.წ. "აღამიას შტაბს", როგორც იტყვიან, უსიკვდილოდ არ სურდა დატოვებინა იქაურობა. და მარბლაც, როგორც ცნობილია, ვიღრე რამდენიმე აღამიანის სი-ცოცხლე არ შეიწირა...

ჩვენ, "საქართველოს მხედრობი", ქვემო ქარბლი ვიყავით მაშინ, როცა სხვადასხვა პარტიების წარმომადგენლები ბიბლიით ცდილობდნენ გზის გაკვდევას...

ახლა, შიდა ქარბლის "წუნწაობის" შემდეგ, სხვადასხვა ორგანიზაციები მათთვის შეუფრებლად და სახიფათო გზას აღგებინან. ჩვენ, აღბათ, მეთათსედი ვიმეორებთ: პარტიები, ორგანიზაციები - რამდენიც გინდათ...

"საქართველოს მხედრობი" საქვეყნოდ აცხადებს, რომ არავითარ შემთხვევაში არ იმოქმედებს ქარბელი ხალხის დაუვიწყარად ისეთ საქმეში, რაც მთელ ხალხს ეხება, და დაემორჩილება არა რომელიმე ერთ პარტიას ან საზოგადოებას...

* იმ პერიოდში ყველა კმაყოფილი იყო, რომ ისინი ნახევარ ფასში არიგებდნენ სურსათ-საწვავებს. თბილისში გაირიგვა, რომ ეს სურსათ-საწვავი მთავრობისაგან უფასოდ პქონდათ მიღებული.

